

Joelberg & P. mes 19/4/24 - 153
40

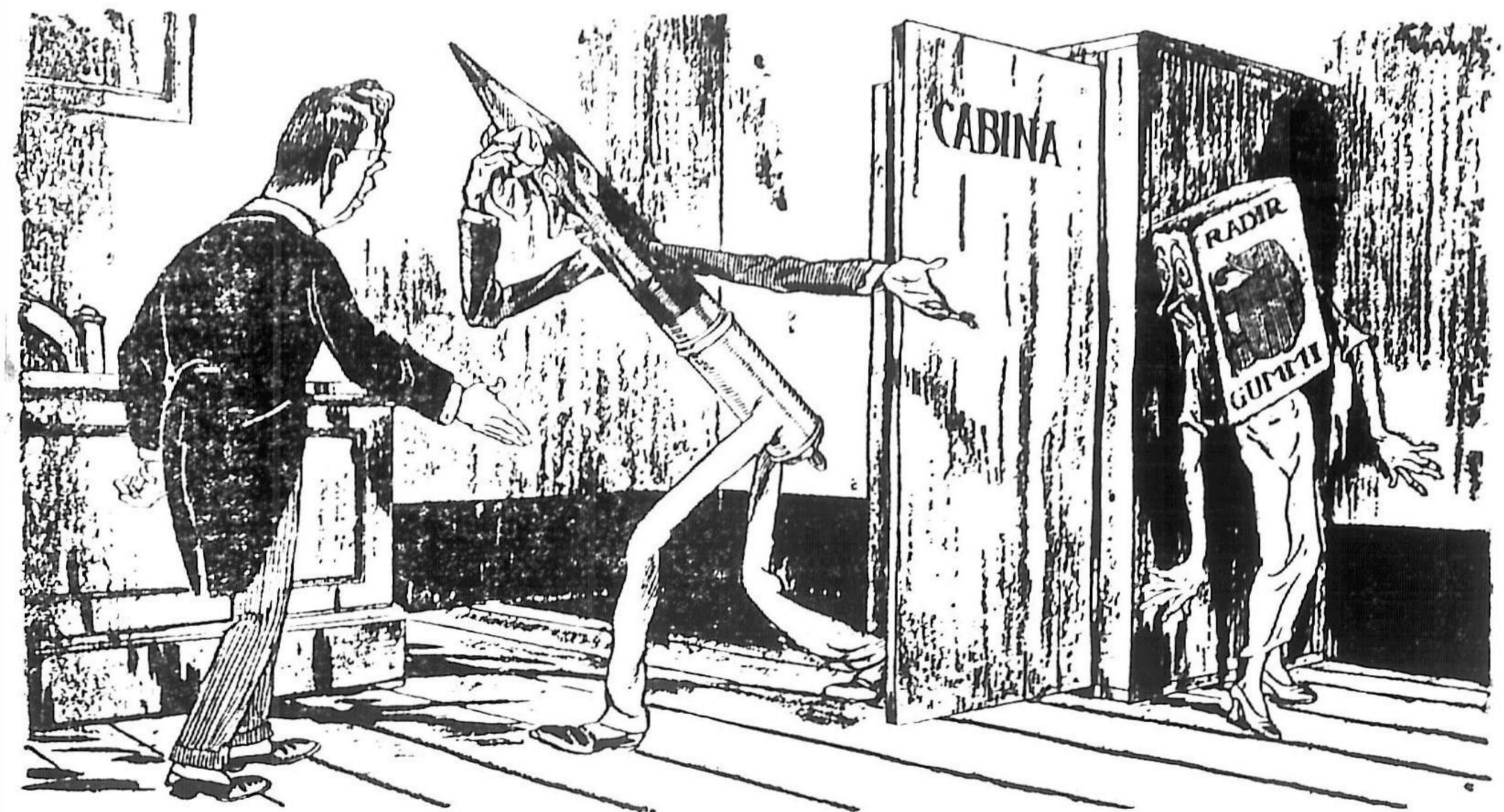
izhaja dne 4., 10. in 20. vsakega meseca - Uredništvo in upravnštvo v Gorici, Via C. Pavetti 9 - Tiska Narodna Tiskarna. - Izdajatelj in odgov. urednik France Podberšič - Cena oglasa: 1 milimeter visočine s širini enega stolpa L. - 80, za trgovske reklame, Bančna obvestila, poslana, omenitve var. št., naznanila itd., vsaka vrsta 1 L. - Celoletna naročnina 15 L. - Za moznostvo 22.50 L.

Leto III.

GORICA, dne 20. aprila 1924

št. 12.

„Kunštna“ res ta zbirka, če ni svinčnik pa radirka.

Volilni komisar:

Dovršil težko delo
si, dragi svinčnik moj,
končana zdaj je Alaka,
končan volilni boj.

Svinčnik:

Tako nikdar še nisem
se trudil in potil,
nikdar tako izmučen,
tako še moker bil.

Volilni komisar:

Kaj hočeš, dragi »plajbes«,
na svetu je tako,
storil si važno delo,
počival boš lahko.

Svinčnik:

Sem storil vse po vesti,
le nekaj me skrbi,
če ta ni kaj podrl mi;
ki zadaj tam stoji.

Volilni komisar:

Saj to je mala krota,
ne šteje se do pet,
ne more narediti,
ne more nič podret!

Svinčnik:

Je res, da pob je majhen,
a lahko je falot,
nič kaj mi ni po volji,
da on se suče tod.

Radirka:

Volilna je pravica
mi dala v roko glas,
počakal pri kabini,
na vrsto sem ta čas.

Svinčnik:

Prisotnost mene tvoja
vseeno le skrbi,
zakaj vsak dela tisto,
kar mati ga uči.

Radirka:

Že res, predragi svinčnik,
a ni tako hudo,
le včasih kaj popravim,
če prav ni prej bilo.

Svinčnik:

Zato tedaj naj jaz se
poganjam in potim,
da potlej vse narobe
in vse nakriž dobim.

Volilni komisar:

Pomiri se, radirka,
in svinčnik tiho ti,
popravi, če radirka
vse prav ne naredi.

Svinčnik:

Za njo naj jaz popravljam
to res je lepa stvar,
kaj večno naj se trudim,
naj večno pišem mar.

Radirka:

Zaman je vse, moj svinčnik,
obriši svoj si nos,
in pojdi, kamor drago,
če meni nisi kos.

Volilni komisar:

Jaz pravim bratca,
neha naj ta prepir,
le v roko si sezita
napravita si mir!

Svinčnik:

Jaz roko potepuhu?
Od dela me boli;
popadem ga za lasa,
naj bode brez skrbi.

Radirka:

Le stori kakor hočeš,
resnica pa je ta,
vsak dela kakor misli
in kakor ve in zna.

Gorica, 20. aprila 1924.

Jaz, Čuk na palci sem popolnoma zadovoljen. Snovi imam toliko, da je še porabili ne smem, da bi kdo od jeze ne pokrnil, zato pa najraje molčim. Povem samo, da je zadnje dni freskala in grmelo, pa samo na tihem in sicer pri številju preferenčnih glasov. Več ne bom povedal, samo to, da se je zgodilo približno tako kot tedaj, ko je žid kupil od cigana konja. Neki gospod je to gledal, pa bi bil rad vedel, kdo je večji premetenec, kdo je drug drugega osleparil.

Šel je in je vprašal cigana:

»Pa kako ste dali konja; saj je več vreden kot deset dolarjev, katere ste zanj prejeli?«

Cigan se je zasmejal in dejal: »Nič nisem osleparjen. Žid je osleparjen. Konj je namreč šantav na eno nogo.«

Gospod je šel k židu in mu je dejal: »Židek, cigan vas je osleparil za konja, šantav je na eno nogo.«

Žid pa je pomelknil z enim očesom in dejal: »Saj ni šantov, samo slabo podkovan je; prekoval ga bom, pa bo zdrav in brez hibe.«

Gospod je zopet šel k ciganu in mu je povedal to, kar mu je dejal žid.

Cigan pa se je režal in odgovoril: »Nalašč sem ga slabo podkoval, da bi žid mislil, da konj ni kruljav, ampak sabo podkovan.«

Ko je žid tudi to izvedel, je nagnil glavo in se je potrt zamislil. Nazadnje je stresel glavo in se odrezal:

»Nič ne dé; saj je bil bankovec ponarejen.«

Zdaj si pa razlašajte, če hočete, če ne pa pustite v miru.

Na koncu pa ne smem pozabiti zapisati kot veren kronist, da bo Velikanoč, preden bom znova zletel med svet. To moram posebej povedati zato, da ne bo kdo mislil, da smo o božiču, če se bo ravnal po snegu in naj kupi gnuš, če mu finančni minister pusti, piruhov mu pa ni treba farbat, ker so ga že radi vojne odškodnine dostikrat nafarbali.

Voščun pa prav vsem vesele praznike, hrena in počice in toliko lir, da si lahko naročijo Čuka na palci.

POZNAN VOLILEC.

Neki tukajšnji »umetnik« ala Boheme, je šel 6. aprila na volišče brez izkaznice s svojo postrani ležečo kravato, o vratnik jopiča navzgor zavihan in šop raskuštranih las po čelu do nosa, kakor po navadi, češ, saj sem svetovno znan. Tega pa menda predsednik ni veroval in je zato vprašal tega izrednega volilca:

»Nimate legitimacije?«

»Ne nimam je!«

»Hm... kako hočete pa potem glasovati?«

»E zlomka, saj me vse pozna.«

»No potem mi istega predstavite, kedor Vas pozna.«

»I kedo, karabinerji!«

Kje si fantič moj?

»Frajla« med cvetjem nestrpnost sedi
čaka na fanta tako govori:
Pridi žlehtnoba ti
kaj se boš skrival mi,
če si še fantič kaj moj.

Fantič pa skrit se veselo smehlja
in se po glavici z nohti čehlja.
Nečim to frajla več,
vse je veselje preč
jaz sem za vedno se skrtil.

Čuk ga ne najde in prosi ljudi,
naj ga k' do vendar iz grma spodi;
pošlje nesnago naj
prej ali slej kodaj,
da ga bo on oključal.

Kdor pa še pet lir po pošti doda
in Jurčev peti snop ne pozna,
kjer je »Sosedov sin«,
»Kmečkoga carja sin«
in še »Mej stoloma dva«.

Ta naj ne čaka in pošlje takoj,
da se nam sprazni ogromni zaboj.
Knjiga je lepa res,
tiskana vsa počez
in papir gladek povsod.

Naslavlja se: Narodna knjigarna v Gorici, (hiša Goriške ljudske posojilnice) ulica Carducci št. 7.

Gg. poverjeniki „Goriške Matice“, ki ste dobili pole v svrhu nabiranja naročnikov za leto 1925 - storite svojo dolžnost in vrnite jih izpolnjene prej ko prej na upravo „Goriške Matice“ v Gorici, Via C. Favetti št. 9, (S. Gregorčičev Dom) v Narodni Tiskarni, ali pa v „Narodno Knjigarno,“ Via Carducci šte. 7. - Naznanja se, da „Goriška Matica“ nima nič skupnega z novo ustanovljeno Goriško Mohorjevo družbo. Povejte in pojasnite to ljudem.

ENAK PREŠIČU.

Učitelj: »Dobro je; imenovali ste mi vse mogoče domače živali, a vendar še ne vsih. Ali se ne spomnite na žival, ki je vedno umazana in se vzlic temu ne opere, temveč

venomer valja v blatu in pogosto potepa na sosedovem dvorišču. No ti Jaka, kaj praviš na to?«

Jaka (sramežljivo): Oprostite gospod učitelj, saj se ne bom več valjal.

M. Spika:

Zenitev pijanega Luka.

(Burka v treh dejanjih.)

Dalje.

LUKA: Tristo kropanih mačk, če je to res, bo heroša, da se bom lahko kopal v njem. Godci se bodo valjali na ženitvi, kakor muhe v jesihu.

ZAVRH: Gotovo je resnica! Mar misliš, da me je volja norce briti, kakor tebe. Le prepričaj se. V Ljubljano pojdi in jutri boš bogat.

DEBELJAK: Vidiš Luka kje te sreča čaka. Ne zamudi prilike, sicer ti Cilka uide in potem boš sam cepil drva.

LUKA: Prišli bi mi prav tolarčki to je res, samo če me ne »farbate«.

ZAVRH: Ali res ne veruješ?

LUKA: No, no že dobro, videli bomo. Jutri rano odrinem. Kako se imenuje tisti fajmošter ali kedo že?

ZAVRH: Pozabil sem natančen naslov, a vem, da se imenuje Figar. V kateri palači da je pa res ne vem. Taka stvar se pač lahko najde.

PREMRU: Tedaj greš jutri?

LUKA: Aha. Ti Premru, več kaj, denarja nimam za na pot. Zavrh! sem že 5 goldinarjev dolžan. Posodi mi jih še ti pet. Zgubljeni ne bodo, kakor žganje v želodcu, saj imam do to in bogat bom tudi jutri.

PREMRU (nekoliko pomislja in se praska za ušesi a mu jih naposled vendar da). Na tu imaš in srečno hodi. Glej pa, da mi jih takoj ob prihodu vrneš. Neža! Tu so denarji, ni moramo proč, sicer pade Zavrh, a klepetulja in potem, — z Bogom do stojnost.

LUKA: Jaz ga bom pa še en frakelj, sedaj je ravno čas za malo j... hino.

(Premru, Debeljak in Zavrh vstanejo in se Luki zahrbtno smejejo odidejo. Ker Neže ni bilo v krčm zakliče.)

LUKA: Neža nečasta, na denarje vzemi. Kam si šla? Mar misliš, da bom tudi tebe po hosti iskal, kakor sultana.

NEZA (vstopi): Kaj kričiš požiralnik strelca, saj ni nihče gluh pri hiši.

LUKA: Denarja vzemi, pa še en frakelj mi ga natoči, ta grenčga vci Neža.

NEZA: Saj si itak že čm.

LUKA: Ti si črna, ti hči dimov karja. Ti vendar več, da ga držim, kolikor kotel, v katerem se preličem kuha.

LUKA (gugaje se s frakljem v roki): To bo žganje pojutrašnjim. Zavrh bo »bandafirar«, Debeljak bo kočiral, Premru bo vino nosil in vrinke bomo kadili. Ljudje se bodo kar čudili, ko bo Luka bogat in... in... Boštjanček bo drva cepil, Neža bo pa sultana iskala. Da bi te gromska strela, kakšno srečo imam. Jutri bo vstajenja dan. Bogat... bogat bom! Toliko frakelcov bo na Boštjančkovi mizi, kolikor fitolovih drogov na njivi Pa Cilka? Ta, ta bo šle vesela. Gotovo bo mislila, da imam bogate sorodnike, milijonarje pod Nahanosom v Ameriki. Ze vsprej čutim, kako me bo šep s tolarji na eno stran vlek, brinjevec pa na drugo stran. Bojim se samo, da ne bo treba k spovedi, ker sem že precej pozabil. Pa saj nimam grehov. Samo trezni ljudje delajo grehe, ker vedo kaj delajo.

(Presenečeno zakolne.) Tristo vragov. Premru Zavrh, Debeljak kje ste? To je pa že od vse parne sile! (Pogleda neumno na tla potem na občinstvo in) Ime sem pozabil! (naglo steče ven in zastor pade.)

DRUGO DEJANJE.

(Hiša poleg ceste na sredi predeljena, ra se vidi ljudi, ki pred vhom čakajo. Na vogalu napis: Dr. med. univ. N. Finžgar. Pred ambulatorijem čakajo ljudje, v ambulatoriju Finžgar in služabnik.)

(Trkanje.)

FINZGAR: Naprej!

(Vstopi stara ženica): Bog Vam daj dober dan gospod doktor!

FINZGAR: Bog daj, Bog daj! Ne kaj pa Vam manjka mati?

ZENICA: Nič mi ne manjka gospod. Vse imam, samo gvozno me vse trga, da se komaj po zemlji vlačim, zlasti v jutro, ko ustanem.

FINZGAR: Takrat rado trga, kaj ne?

Tu, vzemite to mazilo in se na večer dobro naribajte. Čez tri dni pa zopet pridite.

ZENICA: Hvala gospod doktor! Z Bogom! (odide.) (Trkanje.)

FINZGAR: Naprejl!

(Vstopi mladenič s zavezanim ušesom.) Dober dan gospod zdravnik!

FINZGAR: No kaj je pa z Vami?

MLADENIČ: Nepristano me trga po levem ušesu, tako, da ne morem jesti ne piti.

FINZGAR: Čudno, mar z ušesi jeste in pijete? Koliko časa Vas že trga?

MLADENIČ: Osem dni.

FINZGAR (nervozno): In šele danes pridete. No, kajpada! Ljudstvo je že tako navajeno, da pride k zdravniku, ko mu noga ali uho že na pol segnije. Kdo ve, če ne bodo pričeli kar mudiče k zdravniku voziti namesto na pokopališče, da jih ozdravi. Pojdite s tem listom v lekarno. Dobili boste neko vrsto bele moke. Isto dobro prekuhajte na vodi; še boljše na deževnici, ter isti polagajte sok vsako uro na isto uho, s katerim ne morete piti ne jesti.

MLADENIČ (odhajaje): Srčna hvala gospod!

(Trkanje.) FINZGAR: Naprejl!

STARČEK (počasno): Dober dan jim Bog daj!

FINZGAR: No le brzo, bizo; ni mam časa na razpolago. Kaj Vas tudi v ušesih trga?

STARČEK: O ne gospod. Vejo v glavi in po glavi me trga. Pa tako hudo; da niti hoditi ne morem.

FINZGAR: Na tu ga imaš. Mladi z ušesi jedo, stari pa po glavi hodijo, če jih ne trga.

Pa kaj za vraga, danes celo ljubljano trga. Ako bo šlo tako naprej, jo bo do večera gotovo pretrgalo. Pridite jutri, danes nimam časa pretrgati Vašega trganja.

STARČEK: Oh, lepo jih prosim milostljivi gospod, naj mi dajo kakšno »žavbo«.

FINZGAR (nervozno napiše recept): »Vzemi si vodo in vino v enakih delih; v vsaki uri popij eno žlico; to storite vsak večer, ko vam bo hotelo glavo pretrgati.«

STARČEK (ponižno in hvaležno): Bog jim stokrat lonej in Bog jim daj zdravje.

(Starček odide in Finzgar tudi. Prikaže se v odzadju Luka in ogleduje naokoli.)

LUKA: Knidar — Znidar — Bigar, vrag potuhtaj, kako je rekel Zavrh. (Opazi napis in veselo skoči naprej, dasi se mu pozna, da je že pil.) Aha, tamle, tamle bo kaj. Fifi-finžgar. No da, saj tako nekako je dejal Zavrh. Oh, Bog bodi zahvaljen! Po tolikem trudu, sem vendar pred hišo bogastva. Nihče ne bi veroval koliko ljubljane sem prehodil. Ko sem šel čez most preko Ljubljance, sem opazil čudne menihe, ki so šli iz kloštra po stopnicah na cesto. Jaz sem za prav gotovo mislil, da ravno tam vpisujejo v krivo vero. Pa kar mahnil sem jo tjakaj. Peljali so me v epu sobo in en tak menih, ki je imel vrvi okrog života prevezane, me je izpraševal kaj želim. I kaj bi želel, sem odgovoril, saj morate sami potuhtati, kaj želim. S Cilko se ženim. Cilka je lepa deklina, jaz sem pa junak; oba cepiva drva, sva siromaka, zato rabiva penca. Evo me tu pred Vašimi nogami. Jaz sem pripravljen. Vse vzamem: Vašo vero, denar in potem pa Cilko. Menih me je tako pogledal, kakor naš Boštjanček, kadar me s krčme spodi. Vprašal me je, če nisem kristijan. Kaj pa, da sem, sem dejal. »No in kaj hočete potem«. Kaj hočem, denar in v krivo vero me vpišite. Da ste ga videli! (Pokaže.) Takole debele vozle je pričel vezati na vrveh, in ako jo nisem odkuril sem jih dobil, kakor Boštjančkov sultan, kadar je lačen.

FINZGAR (vstopi s slugo): Nekdo je menda še zunaj.

SLUGA: Govoriti se čuje.

LUKA (nadaljuje): Toda sedaj na pragu sreče. Ta bo prav gotovo ta pravi, ker se tako piše, kakor je dejal Zavrh. In Zavrh ni tepec, ker zna edini on v vasi nove čevlje napraviti. (Potrka.)

FINZGAR: Prosto!

LUKA (vstopi težko sopeč): Gospod, vejo od daleč sem prišel in k nogam; zato naj kar brž napravijo, ker komaj čakam, da se domu povrnem sem korajžen in vesel. Če bo šlo

prav, Vam jutri vso našo vas prepeljem.

FINZGAR: Za božjo voljo, tega pa vendar ne. To bi bila prevelika reklama.

LUKA (zase): Aha, je že ta pravi.

FINZGAR (boječe): Kaj pa Vas trga očka kaj — in kje, kar naravnost povejte.

LUKA: Mene, da bi trgalo. O kajpada; kar poglejte te moje zdrave pesti (mu sili pod nos.)

In te moje muskelne? Kar potipajte no gospod, boste videli (mu sili tipati.)

In da bi me trgalo. (Se prime za trebuh, maje z glavo na vse strani in se dolgo in močno krohoti.) Mene trgalo! Še nikoli me ni!

FINZGAR: Sapa morda očka, no le povejte, če Vas sapa muči ali kaj.

LUKA: (položil klobuk na tla.) O sapa pa sapa. Ko sem šel z doma, je tako pihala, da bi mi skoro klobuk odnesla. Škoda bi ga bilo, ker je še od mojega ranjkega očeta, Bog mu daj večni mir.

FINZGAR (in sluga se snogledata): Očka, nisem mislil na naravno sapa, temveč Vašo, ako Vas napetja sem hotel reči.

LUKA (zmaje z glavo): Ej-gospod, naš Boštjanček malo kedaj kulta gosto jed. Le redko nam daje, kakor sultanu.

FINZGAR: Konečno bi vendar rajl doznal. Blato Vas morda nadleguje, kajne očka.

LUKA: O sedaj ne preveč, ker ni bilo dolgo dežja in starega je sapa posušila.

FINZGAR: To je pa že preveč. Ali mislite vendar že enkrat povedati po kaj ste prišli ali ne?

LUKA: I kajpa da mislim. Kedaj bi že lahko. Ali temu ste sami krivi, ki take bedarije za izpoved poprašujete. O trganju, sapi, blatu ki ga ni itd. Ako ste me takoj vprašali, koliko hočem, da me vpišete v Vašo vero, pa bi bilo morda že vse v redu. No sedaj ava pa pri kraju, kar vpišite me; jaz sem Luka Svetlin iz Nizke Doline. Le dosti naštejte, ker bom dosti molil in tudi ženim se s Cilko.

FINZGAR (proti slugi): Saj to je norec.

SLUGA: Brez dvoma!

FINZGAR (boječe in pohlevno): Prijatelj, od kjč ste pa prišli?

LUKA (zase): Aha, sedaj prične izpraševanje vesti. (Glasno). Saj sem dejal, iz Nizke doline!

FINZGAR: Ali se niste malce zmotili. Niste bili na Studencu. (Studenc pri ljubljani — norišnica.)

LUKA: Oh kako gospod dobro vedo o meni. O da res sem bil že večkrat s Cilko.

FINZGAR (do skrajnosti razburjen): Na Studencu v norišnici mislim!

LUKA (tudi jezno): Vidiš jo pošast gorečo, sedaj bi se krota še norčevala z menoj. Gospod, halo, le brž, denar ven na mizo cvenka, cvenk, cvenka, cvenk, vpišite me, če ne... (pokaže pest).

(Finzgar in sluga zbežita iz ambulatorija.)

LUKA: Jaz te bom naučil čakaj! Vpisal bi morda še, a denar bi sam zafloskal. Samo, da brž prineseš, če ne ti bom tole žganje (kaže medicinske) popil in vse polomil. (Vzame eno steklenico in vse popije nakar nastavi kisel obraz). Tristo zlodjev. To je pa kisló kakor surovo zelje. Boštjančkova slivovka je vendarle boljši. Denar, denar, kriva vera, če ne bo polom Sodome in Kamore.

(Sluga vstopi): No le čakaj kmet zabiti, saj pride kmalu stražnik.

LUKA: Vidiš ga zlomka, tu je zopet eden, ki ve, da sem zabiti. Na mrha! (Udari s pestjo po mizi, da se sesuje, nato vse razbije kar mu pod roko pride. Sluga zbeži.)

(Vstopi mladenič in začudeno vpraša): Kaj ni doktorja?

LUKA: Kakšnega dohtarja?

MLADENIČ: No, zdravnikal!

LUKA: No serbus, k padarju so me poslali. Ni ga ne, je šel po stražnika.

MLADENIČ: Po stražnika? Čemu?

LUKA: Ne vem! Ti kaj pa ie to stražnik?

MLADENIČ: Policaj.

LUKA: Kaj — policaj! Z Bogom fantél (Luka urno zbeži in pusti sagemga mladeniča).

Ženitna ponudba.

Bogata sem, mlada, sedemnajsetih let, pa menda tud' lepa — tako pravi svet. Ženinov na izbero — saj to se umé; a tacega ni, kot želi ga srce! Ne vprašam, če bogat je, al' siromak, če igravec, pijanec je, al' ponočnjak; za vse te lastnosti ne brigam se nič, če bil bi kot najbolj prefrigani ptič; ga jaz spreobrnem, sigurno je to, z ljubeznijo, v zakon ko da mi roko. Edino kar jaz si od njega želim, v bodočnosti srečna da zanj le živim: Če v žepih le ima naj slamo al' bob, a v glavi, možganih ne sme biti top! Želim pa si tudi, da je humorist, z zanimanjem čita da vsak Čukov list. Če pa je mevža, prijatelj prepira, če skopi je pustež, da druge odira, povem zdaj odkrito mu kar na uho; da z mano se drl, prepiral ne bo! Dosegel me bode le oni samo, ponudbo kj v verzih, bo zložil lepo. Še češ oženiti! — Pero v roké, če hočeš ogreti si hladno srce! Ni vrag, da izmed mnogih, eden vsaj bo, ljubeznjivo ponudbico zložil lepo. Srce položi naj kar Čuku na kljun, naj vse mu zaupa, čeprav je volun, Sevé, kdor pravilno pisati ne zna, ta s svojimi verzji le v koš pricaplja. Kje jaz da stanujem, kako se imenujem, pozneje zve od Čukca, če prej se ne skujem.

Šaljiva vprašanja.

Kateri novoporočeni par šteje lahko skupaj 19 let?

Ako je nevesta 18 let stara in ženin enoletni prostovoljec.

Kako imaš denar in kako smolo?

Sežeš v žep; če potegnš kaj iz listnice je denar, če ne je pa smola.

Celo noč je igralo 16 oseb in ko so o polnoči končali, so vsi enako dobili. Kako to?

Muzikantje so bili.

Kako končajo vsi romani? Navadno s piko.

Katera noč traja samo en hip?

Vsaka polnoč.

Navadno nam daje Bog pomoč od zgoraj. Kedo pa nam jo prinese od spodaj?

Gledališki sufler.

Kedaj je vedno ena, ako slabo ali dobro storiš?

60 minut po dvanajsti.

Kakšna razlika je med komponistom in vojakom?

Vojak koraka, komponist komponira koračnico.

Kaj gre natančneji ura ali uš?

Uš, ki gre za las.

Kdaj pravi hudič človeku lahko noč?

Nikdar.

Kakšne dlake ima vsaki lovski pes?

Pasje.

Kje se najde po zimi največ lisic?

Pri krznarju.

Zakaj pozoblje vrabec prej bokal ovsa kakor konj?

Zato ker konj sploh ne zoblje.

Kje sediš ako greš v gostilno?

Nikjer, kajti hodiš.

Kateri trgovec ne sme na svoje blago nič pribijati?

Steklar.

Kateri so najsiromašnejši ljudje na svetu?

Kolesarji, ki si morejo celo zrak sami pumpati.

Katero mesto je največje v Italiji?

Če tega ne veste, škoda, da ste v šolo hodili.

Ako se mlinar in dimnikar stepeta, kedo ima konecno prav?

Mlinar, ker ima črno na belem.

Če bi imel župan v kurji vasi 6 hčera in vsaka hčer bi imela enega brata, koliko otrok bi imel Zorž?

Sedem.

Zakaj je šel Hanibal čez alpe?

Ker ni bilo še tunela takrat.

Na kateri strani kože so psi najbolj kosmati?

Na zunanji.

SE MOTI UČITELJ.

Učitelj: »Koliko je trikrat ena?«

Mali Francek je bil to vprašan, a odgovoriti ni znal.

Učitelj: »No Francek pomisli malo. Ako gre tvoj oče v nedeljo v gostilno in pokliče četrt vina, in še en četrt in potem še en četrt...?«

Francek: »Mislite to tudi če je mama navzoča?«

(Dalje prihodnjic.)

Elija Čuk

Gorica — Piazza Cavour št. 9
priporoča

slavnemu občinstvu v mestu in na de-
želi svojo bogato zalogo in veliko izbero
najboljših BIANCHI in ALTENA dvo-
koles. Šivalne stroje priznanih tvrdk
TITAN in PFAFF, kakor tudi municijo
in vsakovrstno orožje. Kdor kupi šivalni
stroj, se ga pouči v delu umetnega ve-
zanja brezplačno, dokler ni zadobil
popolne prakse.

Poslužite se pri njemu

in ne boste se kesali, kakor
se njegovi stari odje-
malci ne pritožu-
jejo, temveč pričajo o točni
in solidni postrežbi.

VELIKE ZALOGE PO ZNIZANIH CENAH

izredna prodaja na račun tovarnarjev

VIDEM - Via Savorgnana št. 5 - VIDEM

Trgovsko presenečenje.

Veliko skladišče v Milanu glavni sedež zalaganja vseh podružnic, je izročil te dneve velik štok manufakturnega blaga tudi

Videmski zalogi, Via Savorgnana št. 5

da je izpostavi na prodaj

po presenečenih cenah.

Veliko izbiro vseh sezijskih predmetov dobé naši cenj. odjemalci; **poleg ugodnih cen** tudi nad vse za dovoljivo izbiro.

Navedemo nekatere cene, da bode sl. občinstvo točno poučeno o tej izredni priložnosti, ki nudi resnični prihranek:

Obrobljene rute	L 0.75	Jajčasto blago meter	3.95
Povoji za otroke meter	" 1.70	Moške maje	4.50
Gobasto sukno	" 1.75	Obposteljna reklamna preproga	4.90
Moške nogavice	" 1.75	Blago za životnike sortirano, meter	4.90
Gobaste brisače	" 1.95	Ženske jopice	4.90
Cvirnasto blago	" 2.25	Obposteljni tepihi Smirna	8.50
Švicarsko vezenje meter	" 2.50	Vezane jopice	8.90
Obrobljeni prti	" 2.50	Spodnje krilo vezano	9.90
Ženske nogavice	" 2.50	Moške srajce	14.90
Madapolam meter	" 2.75	Kombine za gospe	14.90
Pisane moške nogavice	" 2.75	Vezano pogrinjalo za postelje	29.90
Nogavice z dvojnato peto	" 2.90	Pogrinjalo za postelje piquet	32.90
Brisače Nide Ape	" 2.90	Blazina iz žime kg 14	49.—
Elastične naramnice	" 3.50	Preproge vezane na 2 stranch	49.90
Vezane podsuknjice	" 3.50	Trapunte iz belega platna	64.90

Velika zaloga platna za moške in ženske. — Elegantni paletoti. — Lovsko blago. — Izdelano perilo. — Platno. — Gobasto blago za gospe. — Platneno blago iz volne v vseh visočinah. — Prti. — Brisače in servietli »Fiandra«. — Maje iz volne in bombeževine. — Tepihi. — Zavesa. — Blago za mobilijo. — Preproge in kuverte v vseh merah. — Opreme za neveste. — Celotne opreme za hotele, zavode in samostane. Blazine izdelane iz žime in volne.

POSEBNOST: BLAGO ZA DUHOVNIKE. — DIREKTNI UVOZ VOLNE ZA BLAZINE.

VSAKO BLAGO, KI NE UGAJA BODISI PO KVALITETI BODISI PO CENI SE VZAME NAZAJ.

Na debeio in drobno!

Posebni popusti za razprodajalce.

STALNE CENE

Stalna izložba z zaznamovanimi cenami.